महर्षभ *m.* grofser Stier.
महर्षि *m.* grofser Rishi.
1. **महस्** *n.* Gröfse, Macht, Glanz, Licht, Fülle, Überfluss, Feier, Fest, Lust, Ergötzen. *Instr. Pl.* **महोभिस्** *adv.* mit Macht, gewaltig.
2. **महस्** *Adv.* gern, willig, munter.
महस्वन्त् grofs, mächtig, glanzvoll, erfreulich.
महस्विन् strahlend, glänzend.
महा grofs (*nur Acc. Sgl.* **महाम्** *u.* °—).
महाकल्प *m.* eine grofse Weltperiode.
महाकवि *m.* ein grofser *o.* Kunstdichter.
महाकाय grofsleibig; *Abstr.* °त्व *n.*
महाकाल *m.* eine Form Çiva's; *f.* ई eine Form der Durgâ.
महाकाव्य *n.* grofses *o.* Kunstgedicht (*r.*).
1. **महाकुल** *n.* ein vornehmes Geschlecht.
2. **महाकुल** aus vornehmem Geschlecht, von guter Art.
महाकुलीन *dass.*; *Abstr.* °ता *f.*
महाक्रतु *m.* ein grofses Opfer.
महाक्रोध sehr zornig *o.* böse.
महागण *m.* grofse Schar.
महागद *m.* grofse Krankheit *o.* eine Hauptmixtur.
महागल lang- *o.* starkhalsig.
महागिरि *m.* ein grofser Berg.
महागुण *m.* Haupttugend; *Adj.* solche besitzend, verdienstlich, ausgezeichnet. *Abstr.* °त्व *n.*
महागुरु *m.* eine sehr ehrwürdige Person.
महाग्राम *m.* eine grofse Schar.
महाग्रीव langhalsig (*Çiva*).
महाघोर höchst grausig.
महाघोष laut schallend.
महाचपला *f. N. eines Metrums.*
महाचल *m.* ein grofser Berg.
महाज *m.* ein grofser Bock.
महाजन *m.* ein grofser *o.* bedeutender Mann; grofse Menge, viele Menschen (*auch Pl.*). *Adj.* viele M. enthaltend.
महाजव sehr schnell, flink.
महाजानु *m. N. eines Brahmanen.*
महाज्वर *m.* grofse Trübsal.
महाढ्य sehr reich.
महातपस् sehr betrübt *o.* streng büfsend; *m. Mannsname.*
महातपस्विन् = *vor.*; *m.* ein grofser Asket.
महातल *n.* eine best. Hölle.
महातिजस् viel Feuer, Glanz, Kraft *o.* Würde besitzend.
1. **महात्मन्** *m.* die Weltseele, der Intellekt (*ph.*).
2. **महात्मन्** hochherzig, edel, vornehm, mächtig, weise.
महात्यय *m.* grofses Leid; *Adj.* g. L. verursachend.
महात्याग *m.* grofse Freigebigkeit; *Adj.* sehr freigebig (*auch* °गिन्).
महादुःख *n.* grofses Leid.
महादेव *m.* der grofse Gott (*bes. Rudra-Çiva*); *f.* ई die grofse Göttin (*bes. Pârvatî*), die erste Frau eines Fürsten.
महादेवकृत्या *f.* eine Sünde an Çiva.
1. **महाधन** *n.* grofser Kampfpreis *o.* Reichtum.
2. **महाधन** viel Geld habend *o.* kostend; reich, kostbar, wertvoll. *m. Mannsn.*
महानद *m.* grofser Fluss, Strom; *f.* ई *dass., Bein. der Gañgâ.*
महानस *n.* Lastwagen; Küche (*auch m.*). *f.* ई Köchin.
महानाग *m.* grofse Schlange *o.* grofser Elefant.
महानाटक *n.* eine Art Drama.
महानाद *m.* lauter Ton; *Adj.* laut tönend, brüllend, tosend u. s. w.
महानिश् *u.* °निशा *f.* tiefe Nacht.
महानील dunkelblau, schwarz; *m.* Sapphir.
महानुभाव grofsmächtig, hochherzig.
महान्त grofs; *m. Fürstenn.*
महापङ्क *m. n.* tiefer Kot.
महापङ्क्ति *f. N. eines Metrums.*
महापथ *m.* Haupt-, Landstrafse; die lange Reise (*d. i.* der Tod).
महापराध *m.* grofse Beleidigung.
महापात *m.* weiter Flug; *Adj.* weit fliegend.
महापातक *n.* ein schweres Verbrechen; °किन् eines solchen schuldig.
महापाप *n.* = *vor. n.*
महापार्श्व breitseitig.